

Enric Punsola, artista rere el taulell

Jove artista mataroní que practica diferents disciplines

La Vella Quaresma, penjada a la plaça de la Peixateria observa el pas dels mataronins i espera, pacient, l'arribada del divendres, dia en què perd una de les seves set cames. Però aquest personatge neix, cada any, de les mans d'un artista. Enguany, aquesta responsabilitat ha sigut d'Enric Punsola. "Vaig rebre la notícia de l'encàrrec amb molta il·lusió. La Confraria de les Set Setmanes cada any trien una persona que els coneixen. Aquest any m'han triat a mi. Em va sorprendre que m'ho demanessin", explica Punsola.

Ell és un "mataroní de tota la vida", tot i haver nascut a Vilassar i, segons afirma, es dedica a fer el que li agrada, ja sigui música, dibuix, pintura o teatre. És, doncs, un artista realment polifacètic que treballa en diferents especialitats.

Pel què fa a la seva trajectòria, Punsola va cursar el batxillerat artístic. Després d'allò, els seus

pares, conscients que al seu fill li agradava "dibuixar", desitjaven que estudiés delineació, cosa que li assegurava una mica el futur. Però Enric Punsola ho tenia clar: volia fer Belles Arts. "Els meus pares no tenien ni idea de les sortides que tenia això i no els feia molta gràcia. Però sempre m'han fet costat", expressa Punsola. Fins el moment, l'artista ha confeccionat cartells, escenografies, dissenys de discs musicals, com el del cantautor mataroní Genís Mayola i infinitat de col·laboracions en àmbits diversos.

El més extravagant d'aquest artista mataroní, no obstant, és que la seva feina no té res a veure amb la seva activitat artística: treballa a Caixa Laietana. "És amb el què visc cada mes i pago les factures", explica Punsola. Així, tot i que molta gent s'estranya d'aquesta professió, l'artista raona la seva elecció: "Això em permet tenir totes les tardes lliures i puc fer o desfer a la meua manera".

LAURA ARIAS

Apunts

Defineix-te

Sóc una persona tranquil·la, que va fent, intentant no molestar. A nivell organitzatiu sóc un desastre, sóc despatistat i prou tímid

Un llibre

"Els pilars de la terra" de Ken Follet

Una pel·lícula

"Amélie", de Jean-Pierre Jeunet, em va canviar la manera de veure les coses

Un viatge

He anat dues vegades a París. M'agrada per la ciutat en si

Un artista

Alberto Romero. És admirable la manera que té de treballar. És la persona més pacient que he conegut. Quan vol una cosa l'estudia, la treballa i si cal, la deixa reposar

Un somni

Que la meua mare hagués pogut veure aquesta entrevista. Sé que és un somni impossible

"La decepció va venir amb la carrera"

⇒ "En una carrera on cauen molts pals aprens a defensar la teua idea", afirma Punsola

Enric Punsola tenia clar que volia estudiar Belles Arts. Però els seus pares tenien força més dubtes que ell. No sabien quines eren les sortides que aquesta carrera universitària oferia al seu fill, i això els desconcertava. Però el seu fill estava decidit, i van recolzar-lo en tot moment. Ara bé, un cop iniciats aquests estudis universitaris, va ser el mateix Enric que va deixar de tenir-ho clar: no era el què s'esperava. "Crec que els professors et donen poca llibertat. Depenent de com et veuen deien que no anaves bé però no et donaven cap raonament per millorar", assegura l'artista mataroní. Així, Punsola assegura que aprenia dels seus errors, però que no l'ensenyaven a corregir-los. Precisament per això, Punsola puntualitza que va aprendre a defensar la seva idea d'allò que vols fer.

FOTO: XÈNIA SOLA